

בעזהשי"ת. שלהי האיתנים. פ"ב.

מזמור לדוד, קינה לדוד מיבעי...

...ואחר האסיף, נאסף לו, בפתאום
אדם שבקושי רב צריך מקום
מסכת חיים, שנדמה כי היא בראשיתה,
ונעלם מלב כל, כי אחוזים כבר בכריכה
וכשהשיר באמצעו, ממש, נתעלה ונעלם
איי, איה הוא, איש מורם מעם
ואנו, עטופים חרדה ותדהמה
ממאנים להסכים, עם מה שכבר היה
שואגים בדומיה, מי יכיל את שנארע
...ובשמיני, עצרת לו היתה

ומעתה, שערפילי היומיום נסו
וכל מעטה וצנעה, נמסו
ואין עוד איתו לעטות איצטלא של פשטות
ואף פסקו מלחפות החיוך והמתיקות
מתרקם מעצמו, להרכיב דיוקן מלא
לשרטט, לשרבט, משהו עדין ונאה
להבין את מה שהעיניים ראו
להקשיב למה שהאחזניים כבר שמעו
לכנס יחד קו לקו, צל ואורה
לחרוט את צורתו של בעל צורה

הכיצד מתמזג, באיש בין אנשים
גוונים, מגוונים, עמוקים וחדים
פשטות חדורת תבונה
רוגע עם להט של אמונה
עין טובה והשתפכות בתפילה
לב של רחמים עם החלטה נחושה

עליזות ועליצות עם יראה כנה
חריצות ויעילות עם אורך רוח וענווה
חדירה למעמקים, עם פשיטות ברורה
מבט אחר וחדש בדרך מסורה וסלולה

והכל נבלל, והיה לאחד
כאילו הכל הכל אחוז ביד
במתיקות, בצניעות ובידידות,
עטוף אהבה, בהירות ונחרצות
עם חיוך נצח, ומוחין דפשטות
אומר הרבה, ועושה אף יותר
חכמתו מרובה, ואף מעשים די והותר
משכיל אל דל, ואף אל רם
חותר ונוקב לאמת, ומבין ללבבות גם

כך הוא הדבר, שתוכו כבדו,
ותוך תוכו, רצוף אהבה
הפוך בה והפוך, כולה חד
נאה דורש טוב ונאה מקיים
מתבונן ומשתהא, חושב ובונה
שומע ועונה, ברור וכנה
חדור ועטור בטהרת היראה
כמבקש לעמוד לפני ריבונו בהכנעה
תר אחר האמת כל לב
תומך ומלמד, מקהה את הכאב
משען ומבטח, מורה ואח
עיניים טובות וחיוך של מלאך

ואז, לפתע זה נגמר,
בין הקפות של ליל ושל מחר
עת לחבוק ועת לרחוק מחבק
עת לנוח בלא להאבק

הגיע זמן קריאת שמע של שחרית
טוב אחרית דבר מראשית
פתאום, פתאום, בלי שום רמיזה
וביום השמיני, כילה מלאכתו אשר עשה

ואשר כבר נעשה, אין להשיב
אלא להתבונן בדמע, לבקש להקשיב
למכתש שנפער, במח ובלב
געגועים של עומק ונהרות של כאב
על דמות של ידיד, שהיה ונדם
על עבודה תמה, שנעקר ונעלם

כלו תפילות דוד בן עמוס, כלו
ימשיכו תקוות דוד בן עמוס, ימשיכו